ସେଣ୍ଟ ମେରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡ, ମିରଟ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 5, 1996

[ବି. ପି. ଜୀବନ୍ ରେଡ୍ଡି ଏବଂ କେ. ଏସ୍. ପରିପୂର୍ଣ୍ଣନ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ଅଧିନିୟମ :

ଧାରା 84, 87 - ମିରଟ୍ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡ ସମ୍ପତ୍ତି କର - ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ - ଆବେଦନ-ଟିକସ ଜମା ନ କରିବା - ଏହାର ପ୍ରଭାବ -ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ଫଏସଲା ପାଇଁ ଏକ ଓକିଲମଣ୍ଡଳୀ - ଆବେଦନର ସ୍ୱୀକାର - ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନୁହେଁ ।

ଶ୍ୟାମ କିଶୋର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ ଦିଲ୍ଲୀର ପୌରପାଳିକା ନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1993] 1 ଏସ୍. ସି. ସି. 22 ଏହି ମାମଲାଟି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ବୋଲି ଧରିନିଆଗଲା ।

ଦେଓ୍ୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :ଦେଓ୍ୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2922-24/1996 ।

C.M.W ସଂଖ୍ୟା 1451-53/1988ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 25.8.94ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ସହିତ

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (c) ସଂଖ୍ୟା 208/1995 ।

(ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ)

ଆବେଦନକାରୀମାନେ/ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସୋଲି ଜେ.ସୋରାବଜୀ, ଏମ୍. ପି. ରାଜୁ, ଟି. ଏନ୍. ରାଜନ୍, ଏମ୍. କେ. ଡି. ନାମ୍ବୋଡ୍ରି ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏନ୍. ଏନ୍. ଗୋସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଭି. ସି. ମହାଜନ, ଏନ୍. ଜଗ୍ଗୀ, ସୁଶ୍ରୀ ଇନ୍ଦୁ ଗୋସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଡବ୍ଲୁ. ଏ. କାଦରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ । ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଏହି ଆବେଦନଗୁଡିକ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡ, ମିରଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏବଂ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଅପିଲୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ପଠାଇବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଚାର କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଅପିଲୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 87 ଅନୁପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେବେ । ପ୍ରଶ୍ନଟି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି କର ପାଇଁ ଥିବା କୋଠାଗୁଡ଼ିକର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ସହିତ ଜଡିତ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 99 ଅନୁସାରେ, ସେମାନେ କର ମୁକ୍ତ । ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ ସେମାନେ ଧାରା 99 ର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ଛାଡ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ସେହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଧାରା 87 ଅନୁସାରେ ଟିକସ ଜମା କରିନଥିଲେ । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଧାରା 99 ର ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ବୋଲି ଏହି ଆଧାରରେ ଅପିଲୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରା 87 ର ଆବଶ୍ୟକତା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବୋଲି କହିଥିଲେ ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ମାମଲାକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ସୋରାବଜୀ ଧାରା 87 ର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି କାରଣ ଏହା ଆବେଦନ ଅଧିକାରରେ କଠିନ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ରଖେ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ୟାମ କିଶୋର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ୍ ଦିଲ୍ଲୀ ପୌରପାଳିକା ନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1993] 1 S.C.C. 22 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ଯାହା ଦିଲ୍ଲୀ ପୌରପାଳିକା ନିଗମ ଅଧିନିୟମ, 1957 ର ଧାରା 107 (b) ଯଥା ଆବେଦନର ସମାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଜଡିତ । ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ସହିତ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା :

"..........ଆମେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି ଦେଖୁନାହୁଁ ଯେ ଅପିଲୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତାଲିକାରେ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ସମୟ ପ୍ରଦାନ କରି ବିବାଦିତ କର ଜମା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା କିମ୍ବା ମାମଲା ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ କର ଦାଖଲ କରିବାକୁ ସମୟ କିମ୍ବା କିସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଶୁଣାଣି ଅଯଥା ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର ଆଦାୟକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ, ତାଙ୍କ କ୍ଷମତା ଆବେଦନଟିର ସମାଧାନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟିକସ ଆଦାୟ ଉପରେ ରୋକ୍ ଲଗାଇବା ଠାରୁ କମ୍ ହେବା ଉଚିତ । ଆମେ ଏହା କହୁଛୁ କାରଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଗୋଟିଏ ଧାରଣା ଯେ ସେ କରଦାତାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା, ସ୍ଥଗିତ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଟିକସ ପଇଠ କରିବା କିମ୍ବା କରଦାତା ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ସେ କରିପାରିବେ, ତେବେ ଟିକସ ପଇଠ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାର ଥିଲା । ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା, ସେ ବିଭାଗକୁ ଟିକସ ଆଦାୟ କରିବାରୁ ନିଷେଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯଦି ସେମାନେ ଏହା କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି । ସେ କେବଳ ଯଦି ସେ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ତେବେ କରଦାତାଙ୍କୁ ଟିକସ ଦେବାର ସୁଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି । ତଥାପି, ବିଚାରପତିଙ୍କ ପାଇଁ ଆବେଦନର ସମାଧାନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଦାୟକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ କଥା; ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରାବଧାନର ଭାଷାବିନ୍ୟାସରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ; "କର ପ୍ରଦାନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରାଯିବ ନାହିଁ" । ତଥାପି, ଏହା ବ୍ୟତୀତ, କ୍ଷମତାକୁ ଅଯଥାରେ ସୀମିତ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ; ତାଙ୍କୁ କେବଳ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ବିବାଦରେ ଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଟିକସ ପ୍ରକୃତରେ ଆବେଦନର ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଣାଣି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ, ଆମେ ଧାରା 170 ର ଖଣ୍ଡ(b) କୁ କେବଳ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏବଂ ଆବେଦନର ସ୍ୱୀକାର ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଭାବରେ ନୁହେଁ । "

ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସହମତି ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଯେ ଉକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ସମାନ ଭାବରେ ପରିଚାଳନା କରିବ, ଅର୍ଥାତ୍, କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଉଠାଯାଉଥିବା ଆବେଦନ । ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ କ୍ୟାଣ୍ଟନମେଣ୍ଟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 84 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଯେକୌଣସି ଆବେଦନ ଉପରେ ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଏବଂ

ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ କର ଜମା କରିବା (ଅର୍ଥାତ୍, ଧାରା 87 ର ଆବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ବିଚାର କରାଯିବ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରାଯାଇଛି । ଅପିଲୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ରାୟର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ମାମଲାର ଯାଞ୍ଚ କରିବେ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର ସମାଧାନ କରିବେ ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଖାରଜ କରାଗଲା ।

କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଜି. ଏନ୍. ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକର ନିକାଶ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।